WIKIPEDIA

Zapadni perzijski jezik

Zapadni perzijski jezik (**iranski perzijski**; novoperzijski, parsi; ISO 639-3: pes (http://www.sil.org/iso639-3/documentation.asp?id=pes)), nacionalni iranski jezik, član perzijskog makrojezika [[fas] kojim govori oko 22.000.000 ljudi u Iranu (1997), ukupno 23.879.300 govornika u svijetu. Znatan broj govori se još u Iraku 227.000 (1993); 80,000 u Ujedinjenim Arapskim Emiratima (1986); 50.000 u Tadžikistanu (Johnstone and Mandryk 2001); 73.000 u Kataru (1993); 25.000 u Omanu (1993).

Postoje brojni dijalekti među kojima su neki možda posebni jezici a dobivaju imena po lokalitetu: abadanski, ketabski, tehranski, shiraski (po Shirazu), stari shirazski, qazvinski, mahalhamadanski, kashanski, esfahanski, sedehski, kermanski, arakski, shahrudi kazeruni, mashadski (Meshed), basserski (pleme Basseri), yazdski (kojim govore Yazdi), bandarski[1].

Jedan je od deset perzijskih jezika, šire iranske skupine indoiranskih jezika. Uči se u osnovnim i srednjim školama. Pismo: arapsko

Izvori

1. Ethnologue (16th) (http://www.ethnologue.com/show_language.asp?code=pes)

Vanjske poveznice

- Ethnologue (14th) (http://www.ethnologue.com/14/show_language.asp?code=PES)
- Ethnologue (15th) (http://www.ethnologue.com/15/show_language.asp?code=pes)